Un loc în care spațiul nu există (I)

On Februarie 25, 2015

Dezvoltă-ți puterea de imaginație specifică Creatorului, axându-te pe ideea de a fi complet chiar și în afara spațiului de raționalitate admis de propria ta conștiință.

Inteligența nu-mi mai era legănată decât de înflăcărarea cu care încercam să dau naștere unor noi reprezentări ale realității. Încetul cu încetul, viața se transformase într-un permanent joc de autoapărare în fața grelelor întrebări care se ridicau fără răspuns la fiecare pas. Incitant. Păream să fac parte din romanticul vis al unei spiritualități universale, prin coordonarea progresivă a experienței de migrație spre un stabiliment al ficțiunii - cu invizibilele ei tentacule înfășurate în jurul rațiunii, care s-ar fi putut dovedi de atâtea ori otrăvitoare. Fapt ce îmi permitea să obțin o anumită autonomie față de știință. Dar una relativ limitată.

Un fel de ieșire la adevăr a omului care face un salt plin de avânt spre drumul care-l aduce de la sine înapoi în locul de unde plecase. Ce să fie? Un miraj? Căci o răvășire a spiritului străbătut de înțelesuri care scapă distincției dintre adevăr și simbol se dezvăluie doar prin pătrunderea într-o lume paralelă, printr-o anulare temporară a timpului, alcătuind miezul unui vârtej capabil să-l absoarbă și să-l desființeze.

Ceea ce rămânea dupa investigarea analogiilor între lucruri, fenomene și senzații, între teorii și aplicații practice, era propria mea poveste, trăită nemijlocit într-un cadru diferit - între mori de vânt mișcătoare, una autoindusă de creierul în care zvâcneau toate fibrele și căutau o eliberare, accelerând brutal activitatea neuronilor până aproape de limita imposibilului. Eram țintuit într-un loc în care spațiul nu există.

Leadership: Îți manifești interesul pentru aprofundarea unei realități mai presus de aprecierea ta, spre dobândirea unui nou mijloc de exprimare a unui adevăr interior pe care îl parcurge numai un artist în ascensiunea creației sale?

Tot regăsindu-mă printre înțelesuri în auzitul crescând al înfioratului dor de viață, m-am trezit brusc închis într-un absolut al neantului, cuprins în sufletul unei lumi imateriale - devenită o amintire care se insinua pe oriunde treceam. Asemenea unui căutător de comori care se angajează pe un drum riscant, dar provocator, și ajunge într-un final să se integreze într-un vis care nu prea mai există.

Cumva, eram fascinat de aceeași frumoasă himeră care umplea viziunile lui Cyrano de Bergerac despre celelalte lumi, cum că în afară de suflet și spirit ar mai exista o a treia substanță intelectuală, având funcții și organe proprii. Dar pentru a inhala un gram din această substanță trebuia să mă las călăuzit de natura experienței perceptive. Şi să mă acomodez cu puterea sugestibilității.

Cel mai important adevăr interior pe care îl parcurge un artist în ascensiunea creației sale este următorul: ceea ce trăiești pe parcusul căutării unor răspunsuri referitoare la transformarea lumii pe care vrei s-o înțelegi și în care vrei să fii înțeles, depinde de felul cum reacționezi la eventuala corectare a unei creații șchioape sau neterminate.

Această creație se numește reprezentativ "Obscure Limited", fiindcă în încercarea de a-ți testa limitele minții, ca și cele mai profunde temeri referitoare la adoptarea unor perspective noi asupra realității, punându-ți întrebări asupra rolului imaginarului în conturarea acesteia, ți se pare că străbați un teritoriu restrâns de acțiune unde nu prea ai posibilitatea de a schimba

ceva, o lege sau vreun principiu.

Cel mai ușor, exprimarea adevărurilor interioare se poate realiza prin trăirile de extaz în fața a tot ceea ce există fără să pui nimic în loc, prin intermediul imaginației care filtrează din realitate spectaculosul, ineditul și plasticitatea unor imagini memorabile.

Leadership: Decorul în care trebuie să te integrezi de minune este creat în așa fel încât să poți contura existența unui model unic de expunere a unei teme de reflecție asupra relației dintre "Originalitate și Diversitate"?

Tranziția ta spre o etapă deplină a cunoașterii începe printr-un sacrificiu. Printr-o ieșire din sine și din limitele obișnuitului. Chiar dacă asta poate echivala cu o rătăcire. Comparația cu această rătăcire poate fi întregită prin ipoteze și considerații speciale asupra realității experimentate înscrise într-un cadru de analiză a filosofiei minții, cu posibilitatea de prelungire a înțelegerii lumii sau a anumitor fenomene necunoscute, dar care să nu obstrucționeze fantezia și acțiunea.

În ceea ce privește leadershipul, reprezentat de psihologia și viziunea unei persoane particulare, esențialul nu este de a călca pe urmele altor predecesori care s-au înecat la mal în căutarea răspunsurilor ce ar fi putut să-i ajute la înțelegerea evoluției și cunoașterii lumii. Ci trebuie să mergi pe urmele proprii și să eviți cărările altora. Asta înseamnă să fii original.

Decorul în care trebuie să te integrezi de minune pentru reuși dezvoltarea unei înțelegeri mai nuanțate și mai adânci asupra lumii pe care ți-o creezi și o experimentezi trebuie să fie rezultatul unei acumulări, al unor căutări de informații și răspunsuri. Iar fiecare element adăugat în plus gândului pur trebuie să fie un ideal de adevăr care transcede totul, mergând către absolut.

Leadershipul se pliază perfect pe ceea ce încerci să realizezi în deplina libertate de a fi acolo unde nu a ajuns nimeni, în termenii descoperirii unui adevăr care schimbă ceva din rostul unei lumi.

Puterea ta de creator este notabilă prin faptul că generezi un echilibru între ceea ce vrei și ceea ce poți, dintre real și ideal, fundamentând judecăți de valoare prin care se derivă cunoștințe noi din cunoștințe vechi. Puterea de imaginație specifică Creatorului constă în transformarea unui ideal din realitate în ficțiune, în așa fel încât spațiul creat din această nouă perspectivă să capete proporții și să se extindă, chiar dacă în final pare că ai de-a face doar cu o iluzie.

Omul care are conștiința originalității ideii și a concepției de schimbare, legănându-și inteligența de înflăcărarea cu care încearcă să dea naștere unor noi reprezentări ale lumii, ale realității și ale ipoteticului, înaintează întotdeauna pe o potecă pavată cu noi perspective de interpretare a experiențelor și trăirilor derulate zilnic.

A fi original înseamnă să renunți la a avea dreptate în ceea ce privește limitele care marchează trecerea de la o realitate la alta. Înseamnă să identifici un cadru alternativ de reprezentare a lumii și a realității prin care să te redefinești. Ci nefiind un copist, un imitator orb al unor tipare de gândire, de percepție și de acțiune, vei fi obligat să treci dincolo de cunoscuta potecă pentru a străbate drumuri neexplorate.

Legătura dintre originalitate și diversitate este dată de viziunea pe care ți-o creezi despre o realitate în care adevărurile nu sunt numai îndoielnice, dar provoacă chiar dispute, prin analogie cu o lume care îți impune anumite reguli pe care nu ai voie să le pui sub semnul

întrebării și pe care trebuie să ți le însușești.

Un loc în care spațiul nu există desemnează acea ieșire din cursul natural al dezvoltării, virila asumare a riscului de a te pierde în labirintul misterios al înțelesurilor care pot să sporească rezonanța a ceea ce înseamnă să fii vizionar.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-loc-in-care-spatiul-nu-exista.html